

SV. JÁN Z BOHA

Patrón chorých, doktorov, nemocníc, kníhkupcov, kníhtlačiarov

Kto bol?

Ján sa narodil v Portugalsku koncom 15. storočia, v chudobnej rodine. Jeho ocko bol remeselník a mama mu pomáhala. Najviac času mame zaberala starostlivosť o domácnosť. Janko rástol šťastný popri milujúcich rodičoch. Keď mal osem rokov, stalo sa niečo zvláštne.

Príbeh zmiznutia: Na dvere ich domu zaklopal neznámy človek putujúci do Španielska a prosil o nocľah. Na tom ešte nebolo nič zvláštne, v tých časoch sa to stávalo bežne. Po večeroch ten človek rozprával zaujímavé príbehy o krajinách, ktoré navštívil, o tom, čo videl a koho stretol. Janko sedel pri stole a pozorne počúval. Ráno si vystrašení rodičia všimli, že doma niet ani pocestného ani Janka. Dokonca nevedeli, či chlapec šiel za ním sám, alebo ho zvláštny pocestný zobral so sebou. Vedeli len, že došli do Španielska. Neznámy muž tam chlapca nechal pri istom farmárovi. Náhradná rodina ani nevedela, odkiaľ dieťa pochádza, ani aké je jeho priezvisko. Janko bol dobré úprimné dieťa a rád pomáhal pri ovciach. Správali sa k nemu ako k vlastnému synovi a hovorili o ňom, že je darom od Boha a začali ho volať Ján z Boha. Jankova mama z náhleho zmiznutia syna ochorela a po troch týždňoch umrela. Otec potom vstúpil k františkánom.

Ján ako vojak: V náhradnej rodine Ján z Boha prežil dvadsať rokov. Keď sa začala vojna medzi Španielskom a Francúzskom, rozhodol sa prihlásiť k armáde. Od vojska však ušiel, za čo ho vo Francúzsku odsúdili na smrť. V modlitbe sľúbil Panne Márii Guadalupskej, že ak mu pomôže, začne nový život a bude pomáhať ľuďom. Tesne pred popravou prišlo kráľovské rozhodnutie o amnestii.

Ján ako predavač kníh: Odišiel do Španielska kde si otvoril kníhkupectvo a začal predávať knihy. Najskôr všetky druhy, ale potom zistil, že predáva niečo, čo nemá význam a tak sa zameril na náboženské knihy. Pomaly sa približoval k pravde a jedného dňa sa mu stala príhoda, ktorá mu pootvorila životnú cestu.

Zázrak: Keď raz išiel do dedín v okolí Gibraltaru, aby tu evanjelizoval, cestou stretol malé dieťa bosé a veľmi chudobne oblečené. Pretože mu ho bolo ľúto, venoval mu najprv svoje sandále, aby si dieťa nezodrelo nohy. Sandále boli ale chlapcovi veľmi veľké a tak ho Ján zobral na ruky a niesol kúsok cesty. Pretože bolo horúco a bol unavený, zastavil sa nakoniec pri prameni, aby sa občerstvil. Položil dieťa a to sa premenilo na Jezuliatko, ktoré mu ukázalo granátové jablko s krížom so slovami: „Ján, Granada bude tvoj osud.“ A zmizlo.

Granada: Slovo Granada je v španielčine názov mesta, aj ovocia. Po tej čudnej návšteve išiel ďalej, až pokým neuvidel veže a budovy mesta Granada.

Obrátenie: V Granade, jedného dňa išiel ako vždy do kostola, aby si vypočul kázeň sv. Jána z Avily. Rozprával o tom, ako sa Ježiš Kristus pre nás obetoval, aby sme boli spasení, o tom, ako pohodlne si žijeme a ako nie sme ochotní druhým pomáhať. Vtedy sa v ňom ozvalo svedomie, vyšiel z kostola a pred všetkými ľuďmi na námestí kričal a vyčítal si, že nič nerobí pre druhých, že nenasleduje Ježiša. Ešte v ten istý deň rozdal všetko, čo mal. Svoje knihy, hodnotné predmety... Obliekol sa do handier, nahlas ľutoval svoje hriechy a prosil Boha o odpustenie. Ľudia si mysleli, že sa zbláznil a dali ho zatvoriť do domu pre bláznov. V nemocnici si Ján z Boha všimol, ako sa zle správajú k psychicky chorým ľuďom. Pomáhal ošetrovateľom liečiť ich nie bitkou a studenou vodou, ale dobrým slovom a pokojom. Zakrátko všetci pochopili, že tam nepatrí a prepustili ho domov. Náhle spoznal, čo má robiť. Pomáhal zdvihnúť nevládných žobrákov, nasýtil ich a prikryl pod jednou strechou. Keď vyšiel z nemocnice, začal žobrať na tento úmysel.

Dom pre chorých: Ján potreboval užívať svojich zverencov a preto každodenne pred zatvorením obchádzal mestské trhy, aby dostal od predavačov nepredaný tovar. Pretože to nestačilo, žobral ešte medzi bohatými obyvateľmi. Dostával od nich všetko, čo sa im zvýšilo z jedla a občas i peniaze. Po nejakom čase sa mu podarilo nájsť dom, do ktorého sa zmestilo štyridsaťsedem postelí.

Snažil sa, aby sa chorí mali čo najlepšie. On sám ošetroval ich rany a potešoval ich. Ján z Boha mal vo zvyku umývať nohy každému, kto bol prijatý do jeho nemocnice.

Zázrak: Jedného dňa zbadal na nohách jedného z chorých rany, aké mal Pán Ježiš. Prekvapený sa pozrel na muža a zbadal svätožiaru. Potom počul slová: „Ján, čokoľvek dobré robíš úbohým a chorým, robíš mne samému,“ potom videnie zmizlo.

Začiatok rehoľnej rodiny: Ján bol šťastný, že chorých pribúdalo a bolo ich čoraz viac. Pochopil, že ho k tomu povolal Boh. Chorých pribúdalo a Ján vedel, že sám to nezvládne. Našťastie sa našla skupina podobných jemu. Bol to začiatok rehoľnej rodiny, ktorá sa starala o chorých a opustených. Vznikla tak rehoľa Milosrdných bratov. Hovoria im aj bratia svätého Jána z Boha, bratia lásky, milosrdní bratia. Na Slovensku títo bratia a spolupracovníci pracujú v nemocniciach v Skalici, v Bratislave a v Spišskom podhradí v dome pre ľudí, ktorí nevedia žiť samostatne.

Znak milosrdných bratov:

Znakom milosrdných bratov je nakrojené granátové jablko, ktoré má na vrchu korunku. Z nej vyčnieva kríž. Obraz granátového jablka je symbolom lásky. Kríž vyrastajúci z jablka predstavuje obetavosť, ktorá vzniká z lásky. Láska a kríž naznačujú, že milovať znamená obetovať sa.

Záchrana dieťaťa: Svätý Ján z Boha bol schopný urobiť všetko pre tých, ktorí to potrebovali. Raz zbadal topiaceho sa chlapca. Dlhو nečakal a skočil do ľadovej rieky. Dieťa zachránil, ale sám ťažko ochorel. Pred smrťou ešte stihol navštíviť všetkých, ktorí mu pomáhali a ktorým niečo dlhoval.

Úloha: Navštív niekoho, kto je práve chorý doma alebo v nemocnici, alebo sa aspoň pomodli za ťažko chorých.